

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **R.K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 grudnia 2025 r.,
wniosku Prokuratora Generalnego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w
Warszawie

z dnia 4 września 2025 r., sygn. akt IV K 575/25,
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać wykonanie - wobec R.K. - wyroku nakazowego Sądu
Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 4
września 2025 r., sygn. akt IV K 575/25.

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny w kasacji, wniesionej - na podstawie art. 521 § 1 k.p.k.
- na korzyść R.K., zaskarżył w całości wyrok nakazowy Sądu Rejonowego dla
Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 4 września 2025 r., sygn. akt IV K
575/25 i zarzucił:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa
procesowego – art. 500 § 1 i § 3 k.p.k. i w efekcie przepisu prawa materialnego –
art. 244 k.k., polegające na rozpoznaniu sprawy oskarżonego R.K. w postępowaniu
nakazowym i wydaniu oczywiście niesłusznego wyroku skazującego za czyn z art.

244 k.k., pomimo, iż załączone do aktu oskarżenia dowody nie uprawniały sądu do przyjęcia, że oskarżony popełnił zarzucany mu występki”.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W związku z wniesieniem ww. kasacji Prokurator Generalny, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., złożył również wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 4 września 2025 r., sygn. akt IV K 575/25, skazującego R.K. za czyn z art. 244 k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności i orzekającego świadczenie pieniężne w wysokości 5 000 zł, zaś swoje wystąpienie motywował zasadnością podniesionego zarzutu kasacyjnego oraz tym, że zaskarżony wyrok został skierowany do wykonania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Prokuratora Generalnego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Wstrzymanie wykonania orzeczenia ma niewątpliwie charakter wyjątkowy, wprowadza bowiem odstępstwo od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (*vide* art. 9 k.k.w.), a wobec tego nie podlega wykładni rozszerzającej. Łączy się to bowiem z faktem, że kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem prawidłowości zawartych w nim rozstrzygnięć. Wprawdzie przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie formułuje przesłanek przemawiających za podjęciem takiej decyzji, jednakże w orzecznictwie od dawna utrwalone jest stanowisko, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia, winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia, przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla osoby skazanej wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę i charakter postawionych zarzutów kasacyjnych i ich widoczną już *prima facie* zasadność, a w związku z tym wysokie

prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej skargi, gdyż w takiej sytuacji wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji, zwłaszcza w zakresie kary, spowodowałoby dla osoby skazanej poważne i nieodwracalne następstwa.

W świetle przedstawionych uwarunkowań, nie przesądzając, co oczywiste, ostatecznego rozstrzygnięcia jakie zapadnie w następstwie merytorycznego rozpoznania kasacji Prokuratora Generalnego, wstępna kontrola akt przedmiotowej sprawy, przeprowadzona na potrzeby niniejszego postępowania incydentalnego wykazała, iż - z uwagi na jej charakter i treść akcentowanego w *petitum* skargi zarzutu - rysuje się realne, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej na rzecz R.K. kasacji, implikujące perspektywę uchylenia w całości zaskarżonego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego oraz uniewinnienia oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W związku z powyższym, w pełni zasadne było skorzystanie z dobrodziejstwa względnej suspensywności kasacji i zastosowanie wyjątkowej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., albowiem wprowadzenie do wykonania orzeczonej kary może narazić R.K. na dolegliwość, której ponosić nie powinien.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

SSN Stanisław Stankiewicz

[WB]

[r.g.]